

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/141/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113223483
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7113223483.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu P. M., A.. XX.X.XXXX, bytom v O., N. J.. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Evou Gelenecky Hencovskou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Bajzova ul.č. 2, proti žalovanej P. M., A.. X.X.XXXX, W. Q. O., N. J..Č.. XX, zastúpenej JUDr. Jaroslavom Martiňukom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Branisková ul. č. 7, v konaní o zaplatenie 3.547,47 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/166/2014-125 zo dňa 16.12.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.744,39 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% zo sumy 2.005,37 eur od 2.10.2013 do zaplatenia a vo výške 5,05% ročne zo sumy 739,02 eur od 17.12.2014 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva dňa 14.12.2009 zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a teda i bezpodielové spoluvlastníctvo k ich bytu na N. J. Č.. XX Q. O., ku garáži i k chate so záhradou. Byt po rozvode naďalej užívali obaja účastníci a nakoľko po rozvode neuzavreli dohodu o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov ani v lehote 3 rokoch nepodali návrh na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov uplynutím 3-ročnej lehoty podľa § 149 ods. 4 OZ platí pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa vypořádali podľa stavu, v akom každý z nich užíva veci z bezpodielového spoluvlastníctva a o ostatných hnutelných a nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Účastníci podľa veľkosti svojich podielov boli povinní uhrádzať náklady za služby, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu ako aj ďalšie náklady vyplývajúce z ich vlastníctva, daň z nehnuteľnosti, poplatok za komunálne odpady, poistenie nehnuteľnosti každý v 1/2-ici. Žalobca v konaní preukázal, že v súvislosti s tým mal v rokoch 2011 až 2014 po odrátaní preplatkov náklady v celkovej výške 7.094,94 €, z čoho polovica činí 3.547,47 eur a žalovaná preukázala, že v rokoch 2010 až 2014 po odrátaní preplatkov mala náklady v celkovej výške 1.606,15 €, z čoho polovica je 803,08 € a rozdiel tak predstavuje sumu 2.744,39 €, ktorú za žalovanú uhradil žalobca. Ak teda žalobca uhradil za žalovanú sumu 2.744,39 € došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je povinná vydať aj s príslušenstvom. Preto ju na splnenie uvedenej povinnosti zaviazal súd.

Žalobca by mal mať podľa pomeru úspechu (§ 142 ods. 2 O.s.p. nárok na zaplatenie časti účelne vynaložených trov konania vo výške 54 % (odčítajúc percentá neúspechu 23 %), avšak súd prvého stupňa mu aplikujúc pre svoje rozhodnutie § 150 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, lebo

dospel k záveru, že v danom prípade sú na strane žalovanej dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v osobných pomeroch žalovanej (ktorá má príjem len zo starobného dôchodku vo výške 355,60 €, ktoré už v priebehu konania odôvodnili rozhodnutie súdu o jej oslobodení od súdnych poplatkov, ako aj spočívajúce v skutočnosti, že žalobca jej znepríjemňuje bývanie neporiadkom v niektorých častiach predmetných nehnuteľností. Súd prvého stupňa mal za to, že nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v porovnaní so žalovanou nezasiahne výrazne nepriaznivo do jeho finančnej sféry, keďže má príjem z podnikateľskej činnosti, aj starobný dôchodok vo výške 702,30 €, (t.j. v dvojnásobnej výške oproti žalovanej) a aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by sa javila ako neprímeraná tvrdosť voči žalovanej.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť výrok rozsudku o trovách konania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia vo výške 833,97 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný zastáva názor, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil skutočnosti na strane žalovanej ako okolnosti hodné osobitného zreteľa. Priznanie a ustanovenie advokáta Centrom právnej pomoci nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, rovnako ani oslobodenie od povinnosti zaplatiť súdny poplatok, na ktoré sa súd vo svojom odôvodnení odvoláva. Poukázal v tomto smere na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo 89/2010 a Krajského súdu v Trebišove (správne v Košiciach) 5Co/23/2013. Žalobca akcentoval na to, že žalovaná má stály príjem plynúci z nároku na starobný dôchodok vo výške 355,60 €, okrem spoluvlastníckeho práva k predmetnému bytu je podielovou spoluvlastníčkou aj záhradnej chatky a garáže o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2-ice k celku. Započítanie vzájomného návrhu vo výške 828,29 € uplatneného zo strany žalovanej nemôže byť pričítané na ťarchu úspechu vo veci samej.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak účastník mal vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa správne uzavrel, že žalobca by podľa pomeru úspechu mal mať nárok na zaplatenie časti účelne vynaložených trov konania a to vo výške 54 % odpočítajúc percentá neúspechu 23 % od jeho úspechu 77 %. Správne však súd prvého stupňa pre svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p., v ktorom je ustanovené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania a nepriznal náhradu trov konania žalobcovi, u ktorého inak by boli splnené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania sčasti.

Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať aj sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradit' trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v porovnaní so žalovanou nezasiahne výrazne nepriaznivo do jeho finančnej sféry, keďže má príjem aj z podnikateľskej činnosti a starobný dôchodok vo výške 702,30 €, teda v dvojnásobnej výške oproti žalovanej. Súd prvého stupňa nepriznanie náhrady trov konania v pomernej časti odôvodnil aj tým, že žalobca znepríjemňuje bývanie žalovanej v niektorých častiach predmetných nehnuteľností, keď z predložených fotografií zistil, že chodba k izbe žalobcu, jeho izba, komora v byte, garáž a pivnica sú vrchovate zapratané vecami, rovnako záhradnú chatku užíva len žalobca, preto je nenáležitá odvolacia námietka žalobcu, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou nielen k bytu, ale aj záhradnej chatky a garáže o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2-ice k celku, keď predmetné nehnuteľnosti (záhradnú chatku a garáž) fakticky nemôže užívať.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd aplikujúc pre svoje rozhodnutie ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.